

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, Karmelitská 529/5, Praha 1 – Malá Strana, ve věci ochrany před nečinností žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 5. 2023, čj. 14 A 54/2023-10,

t a k t o :

- I. Žalobci **se neustanovuje** zástupce pro řízení o kasační stížnosti.
- II. Kasační stížnost **se zamítá**.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (stěžovatel) podal k městskému soudu žalobu na ochranu před nečinností žalovaného, který stěžovateli dosud nevydal osvědčení ve věci jeho studijní rehabilitace. V žalobě požádal o osvobození od soudního poplatku za podání žaloby a ustanovení zástupce. Městský soud usnesením uvedeným v záhlaví žádosti stěžovatele o osvobození a ustanovení zástupce zamítl. Posoudil totiž povahu a množství sporů, které stěžovatel vede (včetně této věci) a dospěl k závěru, že stěžovatel, přestože nemajetný, uplatňuje svá práva v řízení svévolným a šikanózním způsobem.

[2] Stěžovatel podal proti usnesení městského soudu kasační stížnost. V ní uvádí, že je rozhodnutí městského soudu tendenční. Městský soud přehlíží, že stěžovatel byl poškozen podvodem školského úřadu v Kutné Hoře z roku 1992, kvůli kterému dodnes žije pod hranicí chudoby. V kasační stížnosti stěžovatel rovněž požádal o osvobození od soudního poplatku a ustanovení zástupce.

[3] NSS připomíná, že kasační stížnost v této věci směřuje proti procesnímu rozhodnutí městského soudu, kterým se řízení o žalobě nekončí. Stěžovateli tedy nevzniká poplatková povinnost a nemusí být zastoupen advokátem (usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015,

čj. 1 As 196/2014-19, č. 3271/2015 Sb. NSS, body 30-31). Stěžovatel sice v kasační stížnosti požádal o ustanovení zástupce pro řízení před zdejším soudem, NSS však výrokem I zástupce stěžovateli neustanovil. Nynější řízení se týká pouze otázky osvobození od soudního poplatku a ustanovení zástupce před městským soudem, tedy věci, která není nijak složitá. Stěžovatel je navíc zkušeným účastníkem těchto řízení. Základní důvody, pro které napadá usnesení městského soudu, uvedl. Naopak důvody, proč by mu měl NSS ustanovit zástupce pro řízení o kasační stížnosti, nikoli (srov. rozsudek ve věci téhož stěžovatele ze dne 27. 2. 2022, čj. 8 As 360/2021-24, bod 4).

[4] Kasační stížnost též není důvodná.

[5] NSS již v minulosti vysvětlil, že osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.) „*nemá být institutem umožňujícím chudým osobám vést bezplatně spory podle své libosti*“. I pokud je účastník řízení nemajetný a zásadně by bylo namístě jej osvobodit od soudních poplatků, může soud výjimečně toto dobrodiní odepřít, a to zejména pro *povahu sporů*, které účastník vede (rozsudek ze dne 26. 10. 2011, čj. 7 As 101/2011-66, č. 2601/2012 Sb. NSS). Osvobození od soudních poplatků není namístě, pokud účastník řízení uplatňuje svá práva *svévolným a šikanózním způsobem* (rozsudek ze dne 24. 3. 2010, čj. 8 As 22/2010-91, shodně též rozsudek přímo ve věci nynějšího stěžovatele ze dne 11. 6. 2015, čj. 10 As 97/2015-15, body 13-14).

[6] Jak podrobně vysvětlil městský soud v napadeném usnesení s odkazy na početnou judikaturu, stěžovatel vyvolává velké množství sporů s různými orgány veřejné správy, ve kterých dokola opakuje stejná tvrzení. Na výsledky již proběhlých soudních řízení nereaguje, opakuje tatáž sdělení o křivdách, podvodech atd., které na něm byly spáchány. Typickým motivem stěžovatelových podání jsou odkazy na podvod školského úřadu v Kutné Hoře z roku 1992, kterým mu bylo na základě metodiky StB jako signatáři Charty 77 upřeno právo na vydání osvědčení o školní rehabilitaci (bod 5 napadeného usnesení). NSS na základě vlastní činnosti potvrzuje, že stěžovatel tyto argumenty (a jim podobné, kterými do věci zahrnuje též soudy, policii a další orgány veřejné moci) opakuje i v kasačních stížnostech, včetně kasačních stížností proti usnesením krajských soudů o neosvobození od soudních poplatků a neustanovení zástupce (jen z poslední doby srov. rozsudek ze dne 11. 11. 2022, čj. 3 As 229/2022-11).

[7] NSS souhlasí s městským soudem, že *nynější případ* se od výše popsání „standardu“ neodchyluje. Stěžovatelova žaloba (ale koneckonců žádné jiné podání v této věci, včetně kasační stížnosti) skutečně neobsahuje žádné věcné námitky, které by přinesly jiný pohled na věc, ve kterých by stěžovatel srozumitelně vysvětlil, čeho se domáhá. Jde tedy jen o sériové opakování již mnohokrát vznesených tvrzení. S nimi se však správní soudy rovněž mnohokrát vypořádaly (srov. např. již letité rozsudky ve věci stěžovatele ze dne 23. 5. 2007, čj. 4 Ans 5/2005-109, ze dne 31. 10. 2008, čj. 4 Ans 7/2008-85, či ze dne 25. 11. 2009, čj. 3 Ans 3/2009-142). Městský soud tedy správně stěžovatele neosvobodil od soudních poplatků a neustanovil mu zástupce.

[8] NSS proto výrokem II zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v dalším řízení.

pokračování

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. července 2023

Zdeněk Kühn
předseda senátu